

Производството е по реда на чл. 378 и следващите от НПК.

С постановление от 22.08.2022 г. на Районна прокуратура гр. Велико Търново е направено предложение *** от гр. Бяла Черква да бъде освободен от наказателна отговорност за извършено от него престъпление по чл. 313, ал. 1, пр. 1 от НК, като му се наложи административно наказание съгласно разпоредбата на чл. 78 а от НК.

Страните, редовно призовани, не се явяват в съдебно заседание и не вземат становище по направеното предложение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Досъдебното производство е образувано на 23.08.2021 г. на основание чл. 212, ал. 1 от НПК, затова, че на 05.02.2020 г., в гр. Велико Търново, била потвърдена неистина в писмена декларация, която по силата на чл. 151, ал. 5 от ЗДвП се дава пред орган на властта - служител на Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР гр. Велико Търново за удостоверяване истинността на някои обстоятелства, а именно, че *** е установил обичайното си пребиваване в Република България по смисъла на § 6, т. 46 от Допълнителните разпоредби на закона за движение по пътищата, като имал обичайно местопребиваване във Федерална Република Германия - престъпление по чл. 313, ал. 1 от НК.

От събраните в хода на разследването доказателства, преценени поотделно и в тяхната взаимна връзка, се установява следното:

Привлеченият *** живеел и работел във ФРГ от 2018 г. Идвал си в Р България веднъж годишно. Когато изтекъл срока на свидетелството му за управление на МПС, решил да го подмени в Р България.

На 05.02.2020 г., в гр. Велико Търново, *** подал заявление за издаване на български документи за самоличност - ново свидетелство за управление на МПС. Заедно със заявлението *** попълнил и подал и декларация по чл. 151, ал. 5 от Закона за движение по пътищата за обичайно пребиваване в Република България, в която посочил постоянният си адрес гр. Бяла Черква, ул. „Ирина Бачокирова“ № 38. Въз основа на подадените документи му било издадено свидетелството за управление на МПС с № 284262924. След издаване на българското свидетелство за управление на МПС на ***, в Сектор „ПП“ при ОД на МВР гр. Велико Търново било получено писмо с рег. № А-14227 от 26.05.2021 г., с което уведомяват надлежните органи на Република България, че ***, ЕГН:***** от гр. Бяла Черква, ул. „Ирина Бачокирова“ № 38 живее постоянно във ФР Германия от 01.11.2018 г. и обичайното му пребиваване съгласно Директива 2006/126/ЕО е в Германия, поради което българското СУМПС е издадено в противоречие с изискванията на европейското законодателство. Във връзка с полученото инициативно писмо била извършена проверка и образувано настоящото досъдебно производство.

Изложените фактически обстоятелства се установяват от фактите, наведени в процеса чрез показанията на свидетелите и приобщените по делото писмени доказателства.

Назначена и изготвена е графическа експертиза, видно от заключението на която *** саморъчно е написал и подписал процесната декларация. Изготвена е справка за регистрирани влизания и излизания от Република България на привлечения ***, както и справка за съдимост и данни за личността му.

По такъв начин с деянието си привлеченият е осъществил от обективна и субективна страна, умишлено, при форма на вината пряк умисъл, престъпния състав на чл. 313, ал. 1 от НК.

От обективна страна е доказано, че *** на 05.02.2020 г., в гр. Велико Търново, потвърдил неистина в писмена декларация по чл. 151, ал. 5 от Закона за движението по пътищата. Същата има за цел да удостовери истинността на обстоятелството, че лицето е установило обичайното си пребиваване по смисъла на § 6, т. 46 от допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата в Р България като условие за издаване на СУМПС. Същата се дава по силата на ЗДвП. Безспорно е потвърдил неистина в декларацията, тъй като е категорично установено, че има постоянно пребиваване не в Република България, а във Федерална Република Германия, вкл. и през последните 12 последователни месеца като се изисква обикновено да живее повече от 185 дни поради лични или трудови връзки. Текстът на § 6, т. 46 от допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата е изцяло изписан под текста на декларацията.

От субективна страна привлеченият е извършил деянието виновно, при форма на вината пряк умисъл - същият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните последици и е искал настъпването им. Съзнавал е, че потвърждава неистина в декларацията, но въпреки това я е подписал, за да удостовери отразените в нея обстоятелства и да се сдобие неправомерно със СУМПС.

Предвид изложеното дотук, съдът прецени, че са налице предпоставките на чл. 78 А от НК – привлеченият е пълнолетно лице, за извършеното престъпление се предвижда наказание лишаване от свобода до три години или глоба от сто до триста лева, с деянието не са причинени съставомерни имуществени вреди, същият не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на цитираната разпоредба.

Съобразявайки семейното и материално положение и имотно състояние на привлечения /декларация на л. 132-113 от ДП/, съдът прецени, че следва да му се наложи административно наказание глоба в минималния предвиден в чл. 78 а от НК размер – 1 000 лева.

Присъдиха се и направените по делото разноски, които привлеченият да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на ВТРС.

Мотивиран така съдът постанови съдебният си акт.